

Κύριε, ευλόγησε τους εχθρούς μου (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

(ροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες -

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε!

Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Οι εχθροί με έχουν οδηγήσει στην αγκάλη Σου περισσότερο απ' ό,τι οι φίλοι μου. Οι φίλοι μου με έχουν προσδέσει στη γη, ενώ οι εχθροί με έχουν λύσει από τη γη και έχουν συντρίψει όλες τις φιλοδοξίες μου στον κόσμο.

Οι εχθροί με έχουν αποξενώσει από τις εγκόσμιες πραγματικότητες και με έκαναν ξένο από τη ζωή του κόσμου. Όπως ακριβώς ένα κυνηγημένο ζώο βρίσκει πιο ασφαλές καταφύγιο από ένα άλλο που ζει στην ησυχία, έτσι κι εγώ. Καταδιωγμένος από τους εχθρούς, έχω ανακαλύψει το ασφαλέστερο καταφύγιο και προφυλάσσομαι κάτω από «τη σκιά των πτερυγών Σου», όπου ούτε φίλοι ούτε εχθροί μπορούν να απολέσουν τη ψυχήν μου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε! Ακόμα και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Αυτοί μάλλον, παρά εγώ, έχουν ομολογήσει τις αμαρτίες μου ενώπιον του κόσμου. Αυτοί με μαστίγωναν κάθε φορά που εγώ δίσταζα να τιμωρήσω τον εαυτόν μου. Με βασάνιζαν, κάθε φορά που εγώ προσπαθούσα να αποφύγω τα βάσανα. Αυτοί με επέπλητταν, κάθε φορά που εγώ κολάκευα τον εαυτόν μου. Αυτοί με κτυπούσαν κάθε φορά που εγώ είχα παραφουσκώσει από την αλαζονεία.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε. Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους

καταριέμαι.

Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτόν μου σοφό, αυτοί με αποκάλεσαν ανόητο. Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτόν μου δυνατό, αυτοί με περιγέλασαν σαν να ήμουν νάνος.

Κάθε φορά που θέλησα να καθοδηγήσω άλλους, οι εχθροί με έσπρωξαν στο περιθώριο. Κάθε φορά που έσπευδα να πλουτίσω, αυτοί με εμπόδισαν με σιδερένια χέρια. Κάθε φορά που είχα σκεφθεί ότι θα κοιμόμουν πιο ειρηνικά, αυτοί άγρια με ξύπνησαν. Κάθε φορά που προσπάθησα να κτίσω ένα σπίτι για να ζήσω εκεί χρόνια πολλά καώ ειρηνικά, αυτοί το κατεδάφισαν και με έβγαλαν έξω. Στ' αλήθεια, Κύριε, οι εχθροί μου με έχουν αποσυνδέσει από τον κόσμο και άπλωσαν τα χέρια μου στο κρᾶσπεδο του ιματίου Σου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε! Ακόμη κι εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Ευλόγησέ τους και πλήθυνέ τους!

Πλήθυνέ τους και κάνε τους ακόμα πιο σκληρούς εναντίον μου! Ώστε η καταφυγή μου σε Σένα να μην έχει επιστροφή. Να διαλυθεί η κάθε ελπίδα μου στους ανθρώπους σαν ιστός αράχνης. Ν' αρχίσει απόλυτη γαλήνη να βασιλεύει στη ψυχή μου. Να γίνει η καρδιά μου τάφος των δύο κακών διδύμων αδελφών μου: του θυμού και της αλαζονείας. Να μπορέσω να αποθηκεύσω όλους τους θησαυρούς μου «εν τοις ουρανοίς». Να μπορέσω για πάντα να ελευθερωθώ από την αυταπάτη, η οποία με περιέπλεξε στο θανατηφόρο δίκτυ της απατηλής ζωής.

Οι εχθροί με δίδαξαν να μάθω αυτό που δύσκολα μαθαίνει κανείς, ότι δηλαδή, ο άνθρωπος δεν έχει εχθρούς στον κόσμο, εκτός από τον εαυτό του! ...;

Είναι πράγματι δύσκολο για μένα να πω ποιος μου έκανε περισσότερο καλό και ποιος περισσότερο κακό: Οι εχθροί ή οι φίλοι μου;

Γι' αυτό, ευλόγησε Κύριε, και τους φίλους μου και τους εχθρούς μου ...;

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca